

Program: Wkręcamy się bezpiecznie w życie - edukacja dla bezpieczeństwa w szkole podstawowej

Autor: Janusz Popis

Temat: Jak uratować komuś życie?

I. DOSTOSOWANIE ZADAŃ DO MOŻLIWOŚCI DZIECKA:

1. Zadanie: *Uczniowie słuchają odgłosów wypadku drogowego (z filmu, bez obrazu lub mają zawiązane oczy albo siedzą tyłem do tablicy). Opowiadają, co „widzieli”.*

WSKAZANIA:

- Ze względu na możliwości percepcyjne dziecko z dysfunkcją słuchu powinno mieć dostęp do treści edukacyjnych w formie zwizualizowanej.

2. Zadanie: *Uczniowie wypowiadają się na temat zdarzeń, których byli świadkami, prezentując posiadaną wiedzę, po czym wspólnie ustalają temat lekcji.*

WSKAZANIA:

- Należy dostosować tempo pracy do możliwości ucznia z afazją poprzez: wydłużenie czasu odpowiedzi ustnej, uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi, umożliwienie uzupełnienia wypowiedzi ustnej zapisem, tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych.

3. Zadanie: *Nauczyciel, wykorzystując tablicę interaktywną, pokazuje uczniom film przedstawiający wypadek drogowy – potrącenie rowerzysty przez samochód osobowy, po czym wspólnie z uczniami analizuje zdarzenie, zwracając szczególną uwagę na zachowanie świadków.*

WSKAZANIA:

- Uczniom z dysfunkcją wzroku należy zapewnić miejsce w klasie z właściwym oświetleniem i widocznością podczas projekcji filmu.

II. DOSTOSOWANIE SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ:

1. Realizacja zadania: *Podział na grupy (losowy). Każda grupa przygotowuje film instruktażowy kończący wykonanie zadania.*

WSKAZANIA:

- Stosowanie losowego doboru grupy umożliwia integrację uczniów ze zróżnicowanym potencjałem intelektualnym i społecznym oraz realizowanie wspólnych celów. Należy zadbać o właściwą atmosferę pracy w grupach – atmosferę wsparcia sprzyjającą pokonywaniu nieśmiałości i wspólnemu dochodzeniu do wiedzy.

- Proponowana forma pracy szczególnie sprzyja aktywizacji ucznia niedostosowanego społecznie lub zagrożonego niedostosowaniem społecznym.
- Ucznia zdolnego można zaangażować do pomocy koleżeńskiej poprzez udział w *peer learningu* lub zaktywizować, powierzając mu rolę lidera grupy.

III. DOSTOSOWANIE SPOSOBU MOTYWOWANIA I OCENIANIA:

1. Ewaluacja zajęć w formie: *Uczniowie zaznaczają kolorem opanowanie umiejętności przy kryteriach sukcesu (cele szczegółowe podane w języku ucznia i wklejone do zeszytu: (zielony – umiem, żółty – nie wszystko wykonuję poprawnie, muszę jeszcze poćwiczyć, czerwony – nie umiem, muszę ćwiczyć).*

WSKAZANIA:

- Dla ucznia z niepełnosprawnością ruchową (z dysfunkcją manualną) można zmienić formę proponowanej autoewaluacji na wypowiedź lub wskazanie koloru, który odzwierciedla stopień opanowania umiejętności.

IV. DOSTOSOWANIE SPOSOBU KOMUNIKACJI:

WSKAZANIA:

- Nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia z dysfunkcją słuchu, a w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie.
- W praktyce zasadne jest formułowanie jasnych i krótkich poleceń oraz wypowiedzi i pytań o prostej konstrukcji.
- Zalecane jest udzielanie dodatkowych wyjaśnień oraz naprowadzanie pomocniczymi komunikatami, a także kilkukrotne powtarzanie pytań lub instrukcji.
- Wykorzystywanie alternatywnych sposobów komunikacji z uczniami z zaburzeniami ekspresji językowej.